

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

2 май 2006 година*

„Регламент (ЕО) № 460/2004 – относно създаване на Европейската агенция за мрежова и информационна сигурност – Избор на правно основание”

По дело C-217/04

с предмет жалба за отмяна на основание член 230 ЕО, подадена на 20 май 2004 г.,

Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, за което се явяват г-н М. Bethell, в качеството на представител и от г-н Goldsmith, и г-н N. Paines, кралски съветници и г-н T. Ward, barrister,

ищец

срещу

Европейския парламент, за който се явяват г-н К. Bradley и г-н U. Rösslein, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

Съвета на Европейския съюз, за който се явяват г-жа М. Veiga и г-н А. Lopes Sabino, в качеството на представители,

ответници

подпомагани от:

Република Финландия, за която се явяват г-жа Т. Pynnä и г-жа А. Guimaraes-Purokoski, в качеството на представители,

Комисията на Европейските общности, за която се явяват г-н F. Venyon и г-н M. Shotton, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

встъпили страни,

СЪДЪТ (голям състав),

в състав: г-н V. Skouris, председател, г-н P. Jann, г-н C.W.A. Timmermans, г-н А. Rosas и г-н J. Malenovský, председатели на състав, г-н R. Schintgen, г-жа N. Colneric, г-н S. von Bahr, г-н J.N. Cunha Rodrigues, г-жа R. Silva de Lapuerta (докладчик), г-н M. Pešič, г-н J. Klůčka и г-н U. Lohmus, съдии,

генерален адвокат: г-жа J. Kokott,

секретар: г-жа К. Sztranc, администратор,

---

* Език на производството: английски.

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 7 септември 2005 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат на заседанието от 22 септември 2005 г.,

постанови настоящото

Решение

1. Със своята жалба Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия претендира за отмяна на Регламент (ЕО) № 460/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2004 г., относно създаване на Европейската агенция за мрежова и информационна сигурност (ОВ 2004 L 77, стр. 1, наричан по-нататък „Регламента”).

2. С Определение на председателя на Съда от 25 ноември 2004 г. на Република Финландия и Комисията на Европейските общности е дадено разрешение да встъпят в процеса, като подпомагаща страна за Европейския парламент и Съвета на Европейския съюз.

Приложима правна уредба

Законодателство на Общността

3. Член 1, алинея 1 от Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива) (ОВ 2002 L 108, стр. 33), има за цел да установи хармонизирана рамка за регулирането на електронните комуникационни услуги и свързаните с тях съоръжения и услуги. Той установява, *inter alia*, и функциите на националните регулаторни органи, установява и набор от процедури, които да гарантират хармонизираното прилагане на регулаторната рамка на територията на Общността.

4. Законодателството на Общността, свързано с електронните съобщителни мрежи, включва също така и следните директиви („специалните директиви”):

- Директива 2002/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно достъпа до електронни съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимосвързаността между тях (Директива за достъпа) (ОВ 2002 L 108, стр. 7);

- Директива 2002/20/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за разрешение) (ОВ 2002 L 108, стр. 21);

- Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга) (ОВ 2002 L 108, стр. 51);

- Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на

личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) (ОВ 2002 L 201, стр. 37);

- Директива 1999/93/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 1999 г. относно правната рамка на Общността за електронните подписи (ОВ 2000 L 13, стр. 12) (Директива за електронните подписи);

- Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 г. за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия) (ОВ 2000 L 178, стр. 1).

5. С Решение 2002/627/ЕО от 29 юли 2002 г. (ОВ 2002 L 200, стр. 38) Комисията създаде Група на европейските регулатори за електронните съобщителни мрежи и услуги.

По регламента

6. Регламентът е бил приет на основание член 95 ЕО. Член 1, алинея 1 от регламента създава Европейска агенция за мрежова и информационна сигурност (Агенцията).

7. Съгласно член 1, алинея 2 от Регламента, ролята на Агенцията е да „подпомага Комисията и държавите-членки и, като следствие, си сътрудничи с деловата общност, като им помага да отговорят на изискванията за мрежова и информационна сигурност и по този начин гарантира безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар, включително изискванията, установени в действащото и бъдещото законодателство на Общността, като например Директива 2002/21/ЕО.”

8. Член 2 от Регламента, озаглавен „Цели”, предвижда следното:

„1. Агенцията увеличава възможностите на Общността, на държавите-членки и, като следствие, деловата общност за предотвратяване, разглеждане и разрешаване на проблемите на мрежовата и информационната сигурност.

2. Агенцията оказва помощ и предоставя съвети на Комисията и на държавите-членки по въпроси, отнасящи се до мрежовата и информационната сигурност, попадащи в рамките на нейната компетентност, както е установено в настоящия регламент.

3. Като надгражда дейността си върху националните усилия и тези на Общността, Агенцията развива високо ниво на експертност. Агенцията използва тези експертни знания и умения за стимулиране на широко сътрудничество между участниците в процеса от обществения и от частния сектор.

4. При поискване Агенцията предоставя помощ на Комисията при техническата подготовка за актуализиране и разработване на законодателството на Общността в областта на мрежовата и информационната сигурност.”

9. Член 3 от Регламента определя функциите, които Агенцията трябва да изпълнява: „за да гарантира спазване и изпълнение на обхвата и целите, определени в членове 1 и 2”. Нейните функции са:

„а) да събира необходимата информация, за да анализира настоящите и нововъзникващите рискове и, по-специално, на европейско равнище онези рискове, които биха оказали въздействие върху устойчивостта и наличността на електронните съобщителни мрежи и върху автентичността, целостта и поверителността на информацията, достъпът до която се осъществява чрез тях и която се пренася чрез тях, и да предоставят резултатите от анализа на държавите-членки и Комисията;

б) да предоставя съвети на Европейския парламент, Комисията, органите на Европейския съюз или компетентните национални органи, определени от държавите-членки, и при поискване, помощ в рамките на поставените ѝ цели;

в) да подпомага сътрудничеството между различните участници в областта на мрежовата и информационната сигурност, *inter alia*, като организира редовни консултации с промишлеността, университетите, както и с други заинтересовани сектори и като създава мрежи от контакти с органите на Общността, органите от обществения сектор, определени от държавите-членки, частния сектор и организации на потребителите;

г) да подпомага сътрудничеството между Комисията и държавите-членки при разработването на общи методики за предотвратяване, разглеждане и реагиране на проблемите на мрежовата и информационната сигурност;

д) да допринася за повишаване на осведомеността и за предоставянето на разположение на всички потребители на своевременна, обективна и изчерпателна информация по въпросите на мрежовата и информационната сигурност, като, *inter alia*, насърчава обмена на съвременни най-добри практики, включително относно методите за известяване на потребителите, и като се стреми към постигането на взаимодействие между инициативите на обществения и частния сектор;

е) да подпомага Комисията и държавите-членки в техния диалог с промишлеността за разглеждане на проблеми, свързани със сигурността при хардуерните и софтуерните продукти;

ж) да следи развитието на стандартите за продуктите и услугите в областта на мрежовата и информационната сигурност;

з) да предоставя съвети на Комисията относно научноизследователската дейност в областта на мрежовата и информационната сигурност, както и относно ефективното използване на технологиите за предотвратяване на риска;

и) да насърчава дейностите за оценяване на риска, взаимно съвместимите решения по управление на риска и проучванията за решения за управление на превантивната дейност в организациите от обществения и частния сектор;

й) да допринася за усилията на Общността в посока към сътрудничество с трети страни и, когато е уместно, с международни организации за популяризиране на общ глобален подход към въпросите на мрежовата и информационната сигурност, като по този начин допринася за развитието на култура на мрежовата и информационната сигурност;

к) да изразява независимо своите изводи, насоки и да дава съвети по въпроси в рамките на нейните компетенции и цели.”

10. Раздели 2 и 3 от регламента са свързани респективно с организацията и дейността на Агенцията.

По иска

Аргументи на страните

11. В подкрепа на своя иск за отмяна на регламента, Обединеното кралство твърди, че член 95 ЕО не предвижда съответно правно основание за приемането на този регламент. Властта, предоставена на законодателството на Общността с разпоредбата на член 95 ЕО, е за хармонизиране на националните закони, а не на такива, които са насочени към учредяване на органи на Общността и възлагат задачи на такива органи.

12. Според Обединеното кралство, анализът, който ще се извършва се състои в определяне на това дали инструментът, приет съгласно член 95 от ЕО, постига резултат, който е можело да се постигне с едновременно приемане на идентично законодателство във всяка държава-членка. Ако е така, регламентът хармонизира националните закони. Ако, от една страна, регламентът „прави нещо”, което не би могло да се постигне с едновременното приемане на идентично законодателство на ниво държави-членки, тоест ако той законодателства по въпроси, които са извън компетентността на отделни държави-членки, тогава той не представлява мярка за хармонизиране.

13. Обединеното кралство признава, че мярка за хармонизиране, приета съгласно член 95 ЕО може да съдържа разпоредби, които сами по себе си не представляват хармонизиране на национални закони, ако тези разпоредби са само несъществени или съответстват на прилагането на разпоредби, които сами по себе си хармонизират национални закони.

14. Обединеното кралство признава, че никоя от разпоредбите на регламента не се равнява, дори косвено и незначително на национално законодателство. Напротив, за Агенцията изрично е изключена възможността да се намесва в правомощията на националните органи, тъй като тя трябва да се ограничава до предоставяне на необвързващи съвети в съответната област.

15. Обединеното кралство твърди, че регламентът отговаря на рисковете за безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар, който е възникнал от сложността на тази материя, не от хармонизирането на националните правила, а от създаването на орган на Общността с консултативна роля. Обстоятелството, че мярка на Общността може да повлияе благотворно за функционирането на вътрешния пазар, не означава, че тя представлява мярка за хармонизиране по смисъла на член 95 ЕО.

16. Обединеното кралство твърди, че предоставянето на незадължителни съвети не може да представлява „сближаване на разпоредбите, установени със закон, регламент или административен акт в държавите-членки” по смисъла на член 95 ЕО. Освен това, разпространението на такива съвети може на практика да увеличи съществуващите несъответствия между националните закони. Изцяло е въпрос на спекулация дали в

действителност съветите, давани от Агенцията, ще накарат държавите-членки да упражняват по сходен начин правото си на преценка, което им е предоставено съгласно Рамковата директива и специалните директиви.

17. Обединеното кралство насочва вниманието към факта, че функциите на Агенцията са ограничени до създаване на експертност и предоставяне на консултации на широк кръг потенциални получатели и единствената възможна връзка, която може да съществува между дейностите, които тя изпълнява, и хармонизацията на законите, е тази, която произтича от факта, че тя подпомага Комисията. От друга страна, тази роля, която изглежда като функция за технически проучвания, е твърде отдалечена от общностното законодателство, което е насочено към хармонизиране на националните закони.

18. Обединеното кралство поддържа, че наличието на Рамковата директива и на специалните директиви не може да изменя този анализ. Дейностите на Агенцията имат много по-широк обхват от приложното поле на директивите. Освен това, предоставянето на необвързващи съвети, както е предвидено в регламента, не улеснява прилагането на тези директиви, тъй като тази задача е запазена изключително за компетентните органи на държавите-членки, а не за Агенцията.

19. То изтъква, че ролята, възложена на Агенцията, е по-разширена, отколкото определената от приложното поле на специалните директиви, тъй като регламентът се занимава със сигурността не само на съобщителните мрежи, но и с информационните системи, каквито са базите данни.

20. Обединеното кралство също така твърди, че регламентът не е достатъчно мотивиран по въпроса за вероятната поява на препятствия пред търговията, произтичащи от наличието на различни национални изисквания в областта на сигурност на информацията. Позоваването на възможността за разнородно прилагане на изискванията за мрежова сигурност и на факта, че тези изисквания могат да доведат до неефективни решения и пречки пред вътрешния пазар, не представлява достатъчна мотивировка по тези въпроси.

21. Освен това, Обединеното кралство признава, че създаването на Агенцията наистина служи на една желана цел, а именно създаването от страна на Общността на свой собствен център за експертно знание в областта на мрежовата и информационната сигурност. Също така се посочва, че няма възражения срещу съдържанието на разпоредбите на този регламент. От приведените аргументи се прави изводът, че като цяло регламентът е трябвало да бъде основан на член 308 ЕО.

22. Парламентът поддържа, че член 95 ЕО не определя степента, до която въпросната мярка на Общността трябва да сближава нормативната уредба на държавите-членки. Договора за ЕО няма изискване мерките, приети на това правно основание, да сближават материално правни разпоредби на националното законодателство, в случай че мярка на Общността от по-ниска степен би била по-подходяща. Достатъчно е мярката, приета на основание тази разпоредба, да е за сближаване на национални правила, дори ако мярката сама по себе си не осъществява това сближаване.

23. Парламентът изтъква, че регламента се опитва да гарантира сближаването на определени разпоредби, които държавите-членки са приели или предстои да приемат в

областта на информационната и мрежовата сигурност с оглед улесняване на ефективното приложение на съществуващото законодателство на Общността по тези въпроси. В този контекст, използването на различно и по-ограничително правно основание би било непоследователно, като се има предвид, че регламентът трябва да се разглежда като допълващ набора директиви относно вътрешния пазар на електронните съобщителни мрежи и услуги.

24. Парламентът твърди, че законодателната власт е счела за подходящо да приеме единен подход към настоящите и предвидими проблеми в областта на мрежовата и информационната сигурност, като създаде орган, който отговаря за консултиране на публичните власти на общностно и национално ниво в контекста на тясно сътрудничество с частния сектор. Трите сфери на дейност на Агенцията, а именно събирането и разпространяване на информация, предоставянето на консултации и насърчаването на сътрудничеството, допринасят за възприемането на единен подход към различните аспекти на мрежовата и информационна сигурност.

25. Парламентът твърди, че докато Общността може на теория да е приела правила, които хармонизират уредбата на държавите-членки относно всички или някои от въпросите, разгледани в регламента, законодателна властна Общността предвид техническата сложност на въпросната сфера и нейния бързо развиващ се характер, е изработила регламента, за да предотврати появата на препятствия пред търговията и загуба на ефективност, които биха възникнали вследствие на некоординираното приемане от държавите-членки на технически и организационни приложения. Законодателите на Общността са се опитали да постигнат това чрез средствата на „сближаването с по-ниска интензивност”, като дават възможност на държавите-членки да приемат еднородни мерки, за да приложат различните инструменти на общността в областта на електронните комуникации, като създават център за експертни знания, който предоставя указания, консултации и съдействие в тази област.

26. Парламентът добавя, че фактът, че материалноправните разпоредби за хармонизацията са посочени в Рамковата директива и специалните директиви, не променя характера на регламента като допълваща мярка, предназначена да улесни приложението на тези директиви.

27. Според Парламента, функциите на Агенцията са сравнително скромни, тъй като те не включват правомощието да приема „стандарти”. Предоставянето на съвет от страна на единствен авторитетен източник на експертно мнение на европейски ниво допринася за приемането на единна позиция в ситуации, когато Общността и националните органи поемат риск да получат противоречиви технически съвети. Разнородните форми на сътрудничество, насърчавани от Агенцията, също улесняват сближаването на пазарните условия и приемането от страна на държавите-членки на мерки, които се борят с проблемите на информационната сигурност.

28. На последно място, Парламентът отбелязва, че ако Съдът стигне до извода, че регламентът не може да има за правно основание разпоредбата на член 95 ЕО, той може във всички случаи да има за правно основание подразбиращите се правомощия, възложени на законодателните власти на Общността със същата тази разпоредба. Що се отнася до тези правомощия, създаването на Агенцията може да се счита като необходимо за постигането на целите, преследвани от специалните директиви.

29. Съветът счита, че сближаването, предвидено в член 95 ЕО се отнася не само до националните закони, но и до регламенти или административни актове на държавите-членки. Нещо повече, актове, приети на това правно основание, могат да съдържат разпоредби, които сами по себе си не представляват мерки за хармонизиране, но които улесняват сближаването на националните закони. По-специално, нищо във формулировката на тази разпоредба не възпрепятства законодателите от Общността да създадат общностен орган, комуто е възложена задачата да предоставя експертни знания в областта, която вече е обект на мерки за хармонизиране.

30. Съветът посочва в това отношение, че член 95 ЕО не лишава законодателната власт на Общността от възможността да приеме мерки, които да предотвратят възникването на бъдещи пречки пред търговията, произтичащи от създаването на разнородни национални закони. Тя е компетентна да приема актове, които, дори ако сами по себе си представляват мерки за хармонизиране, са свързани пряко със сближаването на националните правила, и по-специално, с предотвратяване разработването на неефективни решения и разнородното създаване на закони от страна на държавите-членки.

31. Съветът твърди, че като подпомага Комисията в техническата подготвителна работа за изработване на законодателството на Общността, Агенцията ще осигури, дори посредством незадължителни съвети, решаващ принос за хармонизирането на националните закони и практики в областта на мрежовата и информационна сигурност, както и за актуализирането, изготвянето и прилагането на законодателството.

32. Според Съвета, становището на независим орган, който предоставя технически консултации по искане на Комисията и държавите-членки, улеснява транспонирането на директивите, приети в тази област, в националните закони на държавите-членки. Следователно регламентът няма съпътстващ или субсидиарен ефект върху хармонизирането на пазарните условия в рамките на Общността, а допринася непосредствено за сближаването на националните закони.

33. Съветът твърди, на последно място, че член 308 ЕО възлага на законодателните органи на Общността само остатъчна законодателна власт в области, в които съществената законодателна компетентност за постигане на определени цели не е възложена на Общността. В случай че съществува специално правно основание за приемането на акт на Общността, това изключва възможността за позоваване на член 308 ЕО, тъй като последният е само „отсъствие” на правно основание.

34. Република Финландия твърди, че целите и съдържанието на регламента са тясно свързани с установяването и безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар. Основната задача на Агенцията се състои в това да осигурява ефективна мрежова и информационна сигурност на високо ниво и да намалява пречките пред функционирането на вътрешния пазар, които са под формата на различия между законите на държавите-членки в тази област.

35. Република Финландия счита, че Агенцията улеснява единното приложение на разпоредбите на Общността във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги. Агенцията има за цел по-специално да предотвратява възникването на бъдещи пречки пред търговията, които е вероятно да възникнат в резултат на сложното и техническо естество на електронните мрежи и на различаващите се практики в държавите-членки.

36. Република Финландия твърди, че когато се разглежда правното основание за разпоредби, които учредяват орган на Общността, трябва да се отчита степента на сближаване на законодателството на Общността в съответната област. Като се има предвид, че хармонизирането на правилата на Общността за електронните съобщителни мрежи и услуги вече е добре развита, законодателството, прието на нивото на Общността, може да изисква мерки, които отиват отвъд това, което вече е прието в тази област, за да се гарантира единна практика при приложението на тези разпоредби.

37. Комисията счита, че регламентът по своята цел и съдържание, е мярка, която непосредствено улеснява въвеждането и хармонизирането при прилагането на определени директиви, приети на основание член 95 ЕО. Една от основните характеристики на съществуващото законодателство се съдържа в обстоятелството, че голяма част от подробното приложение на това законодателство е децентрализирана и възложена на националните регулаторни органи.

38. Комисията твърди, че създаването на Агенцията е част от една по-широка представа за хармонизиране, която да улеснява по-специално хармонизираното приложение на директивите на Общността от страна на националните регулаторни органи. Целта на регламента отива отвъд самото създаване на Агенцията, тъй като тази агенция трябва да дава съвети и оказва съдействие на Комисията и на националните регулаторни органи. Следователно, между създаването на тази агенция и законодателната рамка на Общността в областта на електронните комуникации съществува връзка.

39. Комисията изтъква, че Рамковата директива създава хармонизирана система за регулиране на електронните съобщителни мрежи и услуги, и свързаните с тях ресурси. Тя определя функциите на националните регулаторни органи, като създава набор от процедури, които да гарантират хармонизираното прилагане на съответния механизъм в рамките на Общността.

40. Тя посочва, че дори ако рамката за децентрализираното приложение на директивите е ясно определена, националните регулаторни органи могат при упражняване на тяхното право на самостоятелна преценка, да приемат различни позиции. Агенцията е създадена, за да подпомага тези органи да постигат единно техническо разбиране по проблемите на мрежовата и информационна сигурност.

41. Комисията допълва, че Агенцията функционира в рамките на хармонизираните параметри на законодателната рамка на Общността в областта на електронните комуникации и няма значение, че ролята на този орган не е определена при приемането на общата рамка.

Съображения на Съда

Обхвата на член 95 ЕО

42. По отношение на обхвата на законодателните правомощия, установени в член 95 ЕО, трябва да се отбележи, че, както Съдът е постановил в точка 44 от Решението по дело С-66/04 Обединеното кралство срещу Парламента и Съвета от 6 декември 2005 г., (все още непубликувано в *Recueil*), тази разпоредба се ползва като правно основание,

само когато действително и обективно е ясно от правния акт, че неговата цел е да подобри условията за създаване и функциониране на вътрешния пазар.

43. Съдът също така е изтъкнал в точка 45 от това решение, че чрез използването на израза „мерки за сближаване” в член 95 ЕО авторите на Договора са възнамерявали да възложат на законодателните органи на Общността право на преценка, в зависимост от общия контекст и конкретните обстоятелства в областта, която ще се хармонизира, по отношение на метода за сближаване, който е най-подходящ за постигане на желания резултат, по-специално в сфери с комплексни технически характеристики.

44. Следователно трябва да се допълни, че нищо от текста на член 95 не предполага, че адресатите на мерките, приети от законодателните органи на Общността на основание на тази разпоредба, могат да са само държави-членки. Законодателните органи могат да сметат за необходимо да предвидят създаването на орган на Общността, който отговаря за допринасяне за изпълнението на процеса на хармонизиране в случаи, когато за да улесни единното въвеждане и приложение на актове, приети на основание на тази разпоредба, приемането на незадължителни подпомагащи и рамкови мерки изглежда подходящо.

45. Трябва да се подчертае, че функциите, възложени на такъв орган, трябва да са тясно свързани с предмета на актовете, които сближават законите, подзаконовите нормативни актове и административните актове на държавите-членки. Такъв е случаят по-специално, когато орган на Общността, създаден по този начин, предоставя услуги на националните органи и/или субекти, които оказват влияние на еднородното въвеждане на хармонизиращи инструменти и които могат да улеснят тяхното приложение.

Съответствие на регламента с изискванията на член 95 ЕО.

46. При тези обстоятелства, трябва да се прецени дали целите на Агенцията, посочени в член 2 от регламента, и функциите, които са Ж възложени съгласно член 3 от него, съответстват на изискванията, посочени в точки 44 и 45 от настоящото решение.

47. За тази цел е необходимо да се определи на първо място дали тези цели и функции са тясно свързани с предмета на инструментите, които са описани в член 1, алинея 2 от регламента като „настоящо законодателство на Общността” и на второ място, ако отговорът е да, дали тези цели и функции могат да се считат за подпомагащи и осигуряващи рамка за въвеждането на това законодателство.

48. Що се отнася до Рамковата директива, посочена в точка 9 от преамбюла към регламента, член 1, алинея 1 от нея изтъква, че нейната цел е да създаде хармонизирана рамка за регулиране на електронните комуникационни услуги, електронните комуникационни мрежи и свързаните с тях съоръжения и услуги. Тя определя функциите на националните регулаторни органи и създава набор от процедури, които да гарантират хармонизираното приложение на регулаторната рамка в Общността.

49. Точка 16 от преамбюла на Рамковата директива посочва в тази връзка, че тези органи следва да основават своите действия на хармонизирани цели и принципи. Последните са посочени в член 8 от тази директива и включват, *inter alia*, високо ниво на защита на личните данни и неприкосновеност, цялост и сигурност на обществените съобщителни мрежи (вж. член 8, алинея 4, буква „в” и „е” от Рамковата директива).

50. Многобройни съображения на специалните директиви изразяват съображенията на законодателството на Общността във връзка с мрежовата и информационна сигурност.

51. На първо място, както става ясно от точка 6 от преамбюла на регламента, директивата за разрешаването в точки 7 и 16 от част „А” на анекса към нея упоменава защитата на личните данни и личната неприкосновеност в сектора на електронните комуникации и сигурността на публичните мрежи срещу неразрешен достъп.

52. На второ място, както става ясно от точка 7 от преамбюла на регламента, директивата за универсалната услуга цели да гарантира целостта и наличността на мрежи за обществени телефони. В тази връзка, член 23 от тази директива предвижда, че държавите-членки следва да предприемат всички необходими стъпки, за да гарантират тяхното функциониране, по-специално в случай на катастрофален разпад на мрежата или при форсмажорни обстоятелства.

53. На трето място, както е уточнено в точка 8 от преамбюла към регламента, директивата за неприкосновеност и електронни комуникации изисква доставчиците на обществено достъпни услуги за електронни комуникации да вземат необходимите технически и организационни мерки, за да подсигурят сигурността на съответните услуги и поверителността на комуникациите и свързания с тях пренос на данни. Тези изисквания са отразени по-специално в членове 4 и 5 от тази директива, които се отнасят съответно за мрежова сигурност и за поверителност на комуникациите.

54. На четвърто място, член 17 от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защитата на лицата във връзка с обработването на лични данни и свободното движение на такива данни (ОВ 1995 L 281, стр. 31) предвижда, че държавите-членки следва да гарантират, че регулаторът прилага необходимите технически и организационни мерки, за да защити личните данни срещу случайно или незаконно унищожаване или случайните загуба, изменение, неразрешено разкриване или достъп, по-специално в случаите, когато обработването включва пренос на данни в мрежата, и срещу всички други незаконни форми на обработване.

55. На пето място, член 3, алинея 4 от директивата за електронните подписи предвижда, че съответните органи, посочени от държавите-членки, следва да определят условията, свързани със съответствието на устройствата за изработване на сигурни подписи.

56. Що се отнася до функциите, възложени на Агенцията, тези функции са свързани със събиране на подходяща информация с оглед извършването на анализ на настоящи и бъдещи рискове, по-специално такива, които е вероятно да окажат влияние върху гъвкавостта на електронните съобщителни мрежи и върху автентичността, целостта и поверителността на тези комуникации. Агенцията също така е задължена да разработва „единни методологии”, за да предотвратява проблеми със сигурността, да допринася за разясняването, да насърчава обмена на „най-добрите възможни практики” и „методи за сигнализиране”, оценка на риска и управленски дейности.

57. На Агенцията, също така, е възложено да насърчава сътрудничеството между тези, които са свързани в областта на мрежовата и информационна сигурност, като оказва съдействие на Комисията и държавите-членки в техния диалог с производителите, за да идентифицират проблеми, свързани със сигурността на хардуера и софтуерните

продукти, и да допринася към усилията на Общността за сътрудничество с трети страни, и ако е необходимо, с международни организации, за да насърчава единен общ подход към проблемите на мрежовата и информационната сигурност, с което да допринася за развиването на културата в областта на мрежовата и информационна сигурност.

58. Следователно, функциите, възложени на Агенцията съгласно член 3 от регламента, са тясно свързани със целите, преследвани от Рамковата директива и от специалните директиви в областта на мрежовата и информационна сигурност.

59. В съответствие с това, както е посочено в член 47 от настоящото решение, необходимо е да се определи дали функциите на Агенцията могат да се считат като подпомагащи и осигуряващи рамка за прилагане на законодателството на Общността в тази област, тоест, дали създаването на Агенцията, нейните цели и функции, които са Ж възложени с регламента, могат да се считат за „мерки за сближаване” по смисъла на член 95 ЕО.

60. С оглед на характеристиките на предмета му, регламентът не представлява изолирана мярка, а формира част от нормативния контекст, описан от Рамковата директива и специалните директиви, насочен към завършване на вътрешния пазар в областта на електронните комуникации.

61. Всички елементи по преписката по делото също посочват, че законодателните органи на Общността са били изправени пред област, в която се въвежда технология, която е не само сложна, но и бързо развиваща се. В заключение, те са стигнали до извода, че е предвидимо, че приложението на Рамковата директива и на специалните директиви ще доведе до разлики между държавите-членки.

62. Следователно, законодателните органи на Общността са преценили, че създаването на орган на Общността, като Агенцията, е подходящо средство за предотвратяване на възникването на несъответствия, които могат да създадат пречки пред безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар в тази област.

63. В точки 3 и 10 от преамбюла на регламента се изтъква, че законодателните органи на Общността са преценили, че в резултат на техническата комплексност на мрежовите и информационните системи, разнообразието на продукти и услуги, които са взаимно свързани, и „огромния брой на публични и частни субекти, които носят своя отговорност”, безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар рискува да бъде подкопано от разнородното приложение на техническите изисквания, определени в Рамковата директива и специалните директиви.

64. При тези обстоятелства, законодателната власт на Общността е имала право да счете, че становището на независим орган, предоставящ технически консултации по искане на Комисията и държавите-членки, може да улесни транспонирането на въпросните директиви в националните закони на държавите-членки и въвеждането на тези директиви на национално ниво.

65. На последно място, в съответствие с член 27 от регламента, Агенцията трябва да бъде създадена от 14 март 2004 г. за срок от пет години, а съгласно член 25, алинея 1 и 2 от същия регламент, Комисията е задължена да направи не по-късно от 17 март 2007

г. оценка за определяне на влиянието на Агенцията с оглед на целите и функциите, които са Ж възложени, както и за начина Ж на работа.

66. По този начин, от систематичното тълкуване на тези две разпоредби става ясно, че законодателните органи на Общността са преценили, че преди да вземат решение за съдбата на Агенцията, е подходящо да се направи преценка за ефективността на тази Агенция и за приноса, който тя е дала към въвеждането на Рамковата директива и специалните директиви.

67. При тези обстоятелства и с оглед на всички елементи по делото, трябва да се установи, че регламентът правилно се основава на член 95 ЕО и следователно искът трябва да се отхвърли.

По съдебните разноски

68. Съгласно член 69, алинея 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като Парламентът и Съветът са направили искане за осъждането на Обединеното кралство да заплати съдебните разноски, последното е загубило делото, то трябва да бъде осъдено да заплати разноските. В приложение на член 69, алинея 4 от този правилник, Република Финландия и Комисията понасят направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

1) Отхвърля иска.

2) Осъжда Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия за заплатят съдебните разноски.

3) Осъжда Република Финландия и Комисията на Европейските общности да понесат направените от тях съдебни разноски.

Подписи